

colecția CLASICI INTERNAȚIONALI

CHEMAREA STRĂBUNILOR

După un roman de Jack London

 Editura
UNICART

Cuprins

1. Drumul spre sălbăticie	7
2. Legea bătei și a colților	25
3. Bestia primitivă și dominantă	41
4. Câștigătorul luptei pentru supremație	67
5. Munca în hamuri și pe traseu.....	85
6. Din dragoste pentru un om	117
7. Sunetul chemării	141

Capitolul 1

Drumul spre sălbăticie

Buck nu citea ziarele. Dacă ar fi făcut-o, ar fi știut că problemele urmau să înceapă nu numai pentru el, ci și pentru orice alt câine de pe coastă, cu mușchi puternici și blană călduroasă și lungă, din Puget Sound până la San Diego. Asta pentru că oamenii începuseră să scotocească în întunericul arctic și găsiseră un metal galben, iar vasele și companiile de transporturi profitau de ocazie, deoarece mii de oameni se grăbeau să ajungă în ținuturile nordice. Acești oameni căutau câini voinici, cu mușchi puternici și blană groasă, care îi proteja de ger.

Buck trăia într-o casă frumoasă din veșnic înSORITA Santa Clara Valley, pe moșia judecătorului Miller. Casa era așezată departe de drumul principal și nu se vedea prea bine, deoarece era pe jumătate ascunsă de copaci, printre care abia se putea zări puțin din veranda răcoroasă. Drumul până la casă era format din alei pietruite ce șerpuiau printre peluzele late și pe sub pâlcurile de plopi înalți. Erau și niște grajduri imense unde munceau o duzină de bărbați și băieți, șiruri de case ale muncitorilor de la vie, un lanț

nesfârșit și ordonat de barăci și umbrare lungi din viță de vie. Tot acolo mai erau și stația de pompare a apei pentru fântâna arteziană și bazinul mare de ciment unde băieții judecătorului Miller se scăldau dimineața și se răcoreau în zilele foarte călduroase.

Buck se născuse acolo și tot acolo își petrecuse patru ani din viață. Într-adevăr, mai erau și mulți alți câini; nu se putea altfel pe un spațiu atât de mare, dar ei nu contau. Ei veneau și plecau, stăteau în cotețe supraaglomerate sau trăiau în obscuritatea casei, precum Toots, mopsul japonez sau Ysabel, cățelușul fără păr – creaturi ciudate ce rareori își scoteau nasul afară sau puneau picioarele pe pământ. Pe de altă parte, erau fox-terierii, ce lătrau amenințări la adresa lui Toots și Ysabel, care îi priveau de la geamuri și erau protejați de o legiune formată din menajere echipate cu măști și spălătoare.

Dar Buck nu era nici câine de casă, nici de coteț. Toată împărăția era a lui. Plonja în bazinul cu apă sau se ducea la vânătoare cu băieții judecătorului. El le escorta pe Mollie și Alice, fiicele judecătorului, iar în nopțile de iarnă stătea la picioarele acestuia, în fața șemineului din bibliotecă. Îi căra pe nepoții judecătorului în spate, îi tăvălea prin iarbă sau le veghea pașii în timpul aventurilor de la fântână, grajduri și chiar mai departe, pe lângă padocuri și tufe de căpșuni. Pășea demn printre terrieri și îi

Drumul spre sălbătie

